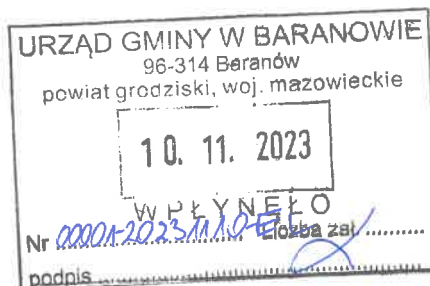

Wnio. 150.27.57.2023 AS

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 06 listopada 2023 r.

DOOŚ-WDŚZOO.420.27.2023.KN/AL.26

POSTANOWIENIE

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu wniosków Gminy Jaktorów z 22 lipca 2023 r., Juliusza Klimiuka, Andrzeja Klimiuka, Elżbiety Klimiuk, Teresy Klimiuk, Moniki Roguskiej z 23 lipca 2023 r., Stowarzyszenia Skreśleni przez CPK, Gminy Baranów, Grzegorza Połturenko z 24 lipca 2023 r., Stowarzyszenia na rzecz Miast-Ogrodów z 3 sierpnia 2023 r., Bakoma-Nieruchomości Sp. z o.o., Bakoma Sp. z o.o., Barbary Komorowskiej, Katarzyny Komorowskiej, Piotra Komorowskiego, Zbigniewa Komorowskiego z 7 sierpnia 2023 r., Agnieszki Hołyńskiej, Andrzeja Hołyńskiego z 8 sierpnia 2023 r. i Towarzystwa Ochrony Przyrody z 25 września 2023 r., na podstawie art. 86e ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, ze zm.), dalej u.o.o.ś.,

odmawia wstrzymania natychmiastowego wykonania

decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z 7 lipca 2023 r., znak: WOOS-II.420.85.2022.MP.278, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z urządzeniami i obiektami niezbędnymi do jego funkcjonowania”.

Uzasadnienie

Decyzją z 7 lipca 2023 r. RDOŚ w Warszawie, działając na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2, art. 82 ust. 1 u.o.o.ś. oraz art. 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), dalej k.p.a., po rozpatrzeniu wniosku Centralnego Portu Komunikacyjnego Sp. z o.o. z 5 października 2022 r., określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, wskazując w punkcie 7 decyzji, iż nadaje jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Osoby i podmioty wymienione w osnowie niniejszego postanowienia wniosły, wraz z odwołaniami od ww. decyzji RDOŚ w Warszawie, o wstrzymanie jej natychmiastowego

wykonania. Zdaniem skarżących w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia art. 108 § 1 k.p.a. w związku z art. 7, 11, 77 § 1 i art. 80 k.p.a., bowiem nie zostały spełnione przesłanki warunkujące nadanie kwestionowanej decyzji RDOŚ w Warszawie rygoru natychmiastowej wykonalności. Odwołujący się przedstawili następującą argumentację:

- ryzyko zaistnienia trudnych do odwrócenia skutków realizacji przedsięwzięcia, w tym nieodwracalnych następstw dla środowiska, związanych m.in. z: wycinką drzew, zniszczeniem siedlisk i gatunków chronionych, zajęciem gruntów rolnych i łąk, zanieczyszczeniem środowiska gruntowo-wodnego, przecięciem szlaków migracyjnych, zmianą stosunków wodnych;
- przesiedlenie rodzin zamieszkujących tereny, na których ma powstać przedsięwzięcie;
- wywołanie nieodwracalnych skutków faktycznych i prawnych przez wykonanie decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r.;
- wadliwość kwestionowanej decyzji;
- *brak interesu społecznego i negatywnie oceniany w orzecznictwie „ważny interes strony”, utożsamiany przez inwestora z czynionymi nakładami finansowymi;*
- prawdopodobieństwo rozpoczęcia przez inwestora robót budowlanych o charakterze przygotowawczym.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.a. decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami, bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Należy nadmienić, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji organu pierwszej instancji ma charakter czasowy i jest ściśle związane z decyzją nieostateczną, bowiem odnosi swój skutek wyłącznie do czasu rozpoznania odwołania i zakończenia postępowania wydaniem decyzji ostatecznej.

W świetle art. 86e ust. 1 u.o.o.ś. organ rozpatrujący odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na wniosek strony, może w uzasadnionych przypadkach wstrzymać natychmiastowe wykonanie tej decyzji. Wstrzymanie albo odmowa wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie (art. 86e ust. 2 u.o.o.ś.).

Podkreślić należy, że art. 86e u.o.o.ś. ma, co do zasady, analogiczne brzmienie do art. 135 k.p.a., stanowiącego, że organ odwoławczy może w uzasadnionych przypadkach wstrzymać natychmiastowe wykonanie decyzji. W art. 86e ust. 1 u.o.o.ś. ustawodawca sprecyzował jedynie, że instytucja ta, odmiennie od instytucji kodeksowej, znajduje zastosowanie wyłącznie na wniosek strony.

Ze względu na zbieżność kodeksowej i ustawowej instytucji wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji, zasadnym wydaje się wykorzystywanie względem wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji na podstawie art. 86e u.o.o.ś. orzecznictwa i poglądów doktryny wypracowanych na gruncie art. 135 k.p.a.

W piśmiennictwie do art. 135 k.p.a. wskazuje się, że *organ odwoławczy uprawniony jest do wstrzymania wykonania decyzji w przypadkach uzasadnionych. Do takich przypadków należy zaliczyć prawdopodobieństwo wadliwości decyzji nieostatecznej, wywołanie przez wykonanie decyzji nieodwracalnych skutków prawnych, zmianę okoliczności uzasadniających nadanie rygoru* (B. Adamiak [w:] B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz 17. wydanie*, Warszawa 2021, str. 835).

Odnosząc się do powyższego, należy wskazać, że nawet wystąpienie jednej z przesłanek, o których mowa w przywołanym powyżej stanowisku doktryny prawa, nie oznacza obowiązku wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji. Przepis art. 86e ust. 1 u.o.o.ś. bowiem stanowi, że organ odwoławczy „może wstrzymać” natychmiastowe wykonanie decyzji wydanej w pierwszej instancji, a zatem organ ten działa w ramach uznania administracyjnego. Przyjąć zatem należy, że organ ten może wstrzymać natychmiastowe wykonanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uwzględniając takie okoliczności, jak np. wywołanie nieodwracalnego skutku prawnego czy wyrządzenie szkody, kierując się zasadą ogólną uwzględniania interesu społecznego i słusznego interesu obywateli, o której mowa w art. 7 k.p.a. W zakresie swojego uznania organ jest obowiązany wyważyć słuszny interes stron i interes publiczny, co prowadzi do wniosku, że zasadniczo, w przypadku gdy nie sprzeciwia się temu interes publiczny, organ powinien podjąć rozstrzygnięcie na korzyść strony postępowania (adresata decyzji). Zajęcie stanowiska w przedmiotowej kwestii winno być poprzedzone analizą argumentacji przywołanej przez podmioty kwestionujące natychmiastową wykonalność skarżonej decyzji, niemniej jednak organ administracji nie ma obowiązku podzielać ich stanowiska co do konieczności zastosowania ochrony tymczasowej.

Należy przy tym podkreślić, że w trybie art. 86e ust. 1 u.o.o.ś. organ odwoławczy nie rozpatruje zasadności nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności w oparciu o art. 108 k.p.a., a jedynie przesłanki uzasadniające wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji. Z tego względu nie zasługuje na uwzględnienie zarzut Stowarzyszenia Skreśleni przez CPK, iż organ pierwszej instancji w kwestii nadania zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności dopuścił się naruszenia art. 7, 77§ 1 i 80 w związku z art. 108 § 1 k.p.a. Powyższe będzie przedmiotem analiz w toku postępowania odwoławczego od zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem *w ramach oceny wystąpienia przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji ocenie podlega to, czy we wniosku uprawdopodobniono, że jej wykonanie, jeszcze przed prawomocnym skontrolowaniem w aspekcie zgodności z prawem, może doprowadzić do sytuacji wyjątkowych, zagrażających chronionym dobrom skarżących. Nie chodzi tutaj przy tym o niebezpieczeństwo wyrządzenia*

jakiegokolwiek szkody, ale takiej, która może przybrać znaczne rozmiary, a także o sytuację taką, w której powrót do stanu poprzedniego będzie w zasadzie niemożliwy lub będzie wymagał znacznych nakładów sił i środków (m.in. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z 28 września 2023 r., sygn. akt: II OZ 544/23, postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 sierpnia 2023 r., sygn. akt: II OZ 428/23).

W opinii GDOŚ w analizowanej sprawie brak jest okoliczności, które w sposób niebudzący wątpliwości wskazywałyby, że wykonanie decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r. wywołałoby nieodwracalne skutki prawne lub wyrządziło niepowetowaną szkodę, a w konsekwencji zagrażało chronionym dobrom skarżących. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest konieczne do ubiegania się o kolejne decyzje w procesie inwestycyjnym. Możliwość posługiwania się tą decyzją w celu przeprowadzenia kolejnych postępowań administracyjnych, zarówno dotyczących Centralnego Portu Komunikacyjnego, jak i inwestycji towarzyszących, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 2021 r. w sprawie wykazu Inwestycji towarzyszących w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego (Dz. U. poz. 225, ze zm.), jest zatem niezwykle istotna z punktu widzenia złożonego charakteru procesu inwestycyjnego dotyczącego przedmiotowego przedsięwzięcia. Z tego też względu w opinii organu odwoławczego natychmiastowa wykonalność decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r. jest niezbędna, aby inwestor mógł zainicjować postępowania administracyjne zmierzające do wydania kolejnych zezwoleń inwestycyjnych. Zwłoka w zakresie podejmowania tych działań może skutkować długimi przerwami w prowadzeniu procesu inwestycyjnego i znacząco opóźnić realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, co w konsekwencji zagrażałoby interesowi społecznemu, wiążącemu się z potrzebą zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma na celu określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, w tym wskazanie zagrożeń, jakie mogą wystąpić w związku z tą realizacją, oraz sposobów przeciwdziałania tym zagrożeniom. Decyzja ta ustala, czy planowane przedsięwzięcie jest zgodne z przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska, natomiast nie wywołuje skutków prawno-rzeczowych w postaci np. utraty praw własności, nie uprawnia również inwestora do rozpoczęcia robót budowlanych.

W oparciu o jej zapisy inwestor nie może dokonać przesiedlenia rodzin zamieszkujących tereny, na których ma powstać przedsięwzięcie, co podnoszą we wnioskach o wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji Barbara Komorowska, Katarzyna Komorowska, Piotr Komorowski, Zbigniew Komorowski oraz Bakoma-Nieruchomości Sp. z o.o. i Bakoma Sp. z o.o.

Podobnie nie można zgodzić się z twierdzeniami skarżących, iż następstwem nadania decyzji organu pierwszej instancji rygoru natychmiastowej wykonalności będzie rozpoczęcie w oparciu o jej zapisy realizacji przedsięwzięcia z daleko idącymi skutkami dla środowiska, jak m.in.: całkowite zniszczenie kilkudziesięciu płątów siedlisk przyrodniczych,

zanieczyszczenie środowiska gruntowo-wodnego, zmiana stosunków wodnych czy przecięcie szlaków migracyjnych.

We wnioskach Gminy Jaktorów, Stowarzyszenia Na Rzecz Miast-Ogrodów, Stowarzyszenia Skreśleni przez CPK i Towarzystwa Ochrony Przyrody jako przesłankę uzasadniającą wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r. wskazano ryzyko zaistnienia trudnych do odwrócenia następstw realizacji przedsięwzięcia, w szczególności nieodwracalnych konsekwencji dla środowiska. Zdaniem wnioskodawców wstrzymanie wykonania decyzji jest zasadne z uwagi na bardzo dużą skalę oddziaływań na elementy środowiska. Na str. 11-12 wniosku Gminy Jaktorów z 22 lipca 2023 r. oraz na str. 6 wniosku Stowarzyszenia Skreśleni przez CPK z 24 lipca 2023 r. wyjaśniono, że wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r. uzasadnione jest z uwagi na okoliczności przedstawione na str. 233-248 tej decyzji. Wnioskodawcy wyjaśnili, że o nieodwracalnych następstwach dla środowiska świadczą: zamiar zniszczenia lub fragmentacji siedlisk przyrodniczych, kolizja przedsięwzięcia ze stanowiskami roślin, grzybów i porostów podlegających ochronie, wycinka powyżej 70 tys. drzew, a także negatywny wpływ na gatunki zwierząt podlegających ochronie, w tym przecięcie korytarzy migracyjnych. Natomiast na str. 6 wniosku z 25 września 2023 r. Towarzystwo Ochrony Przyrody wskazało, że przesłanką do wstrzymania wykonania decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r. jest prawdopodobieństwo przystąpienia inwestora do realizacji przedsięwzięcia w warunkach, gdy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest ostateczna. Realizacja przedsięwzięcia wiąże się z bardzo dużą skalą oddziaływań na glebę, szatę roślinną, drzewostan, faunę i florę, w tym zniszczenia siedlisk chronionych gatunków roślin i zwierząt.

Odnosząc się do powyższego nie sposób nie przyznać racji skarżącym, że budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wiąże się m.in. z koniecznością przekształcenia środowiska na znacznym obszarze, w tym usunięcia roślinności i przemieszczenia zwierząt. Konieczność wykonania takich działań zachodzi jednak w związku z realizacją każdej dużej inwestycji prowadzonej na terenach niezurbanizowanych i nie świadczy, iż realizacja tego rodzaju przedsięwzięcia prowadzi do nadmiernej ingerencji w środowisko.

W oparciu o regulacje zawarte w art. 75c u.c.p.k. decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach uprawnia Centralny Port Komunikacyjny Sp. z o.o. do wejścia na teren wyszczególnionych w jej treści nieruchomości w celu wykonania prac wstępnych, o których mowa w art. 75b tej ustawy, o ile nieruchomości te nie są przedmiotem najmu lub dzierżawy, użyczenia lub innego stosunku zobowiązaniowego, trwałego zarządu lub nie zostały obciążone ograniczonymi prawami rzeczowymi, z wyłączeniem służebności przesyłu. Podkreślić należy, że w świetle art. 75c ust. 1 u.c.p.k. uprawnienie to dotyczy nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa oraz nieruchomości należących do: zasobu nieruchomości Skarbu Państwa, gminnego zasobu nieruchomości, powiatowego zasobu nieruchomości,

wojewódzkiego zasobu nieruchomości i zasobu nieruchomości związków jednostek samorządu terytorialnego.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie uprawnia więc do wejścia na teren nieruchomości stanowiących własność osób fizycznych lub osób prawnych, innych niż wymienione w przywołanym przepisie. Prace wstępne mogą być również wykonywane na terenie nieruchomości innych niż wskazane w art. 75c ust. 1 u.c.p.k., o ile inwestor posiada do nich tytuł prawny, co wynika z ust. 3a powyższego artykułu.

W świetle art. 75b u.c.p.k. przez prace wstępne należy rozumieć:

1. usuwanie drzew i krzewów na terenie objętym decyzją;
2. badania archeologiczne;
3. badania konserwatorskie;
4. prace geologiczne;
5. ustalanie geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych bez wykonywania robót geologicznych;
6. przeprowadzenie kompensacji przyrodniczej;
7. niwelację terenu, zagospodarowanie terenu budowy wraz z budową tymczasowych obiektów budowlanych, wykonanie przyłączy do sieci infrastruktury technicznej na potrzeby budowy oraz innych prac niewymagających sporządzenia projektu architektoniczno-budowlanego;
8. rozbiórkę istniejących obiektów budowlanych.

Należy jednakże wskazać, że art. 75c ust. 2 u.c.p.k. zobowiązuje podmiot, na rzecz którego wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, do uzyskania, w drodze porozumienia, warunków wejścia na teren, na którym jest planowane przeprowadzenie prac wstępnych. Warunki takie uzgadnia nie później niż w terminie 30 dni przed planowanym wejściem na teren z właściwym organem gospodarującym zasobem nieruchomości, Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe, Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie, Krajowym Zasobem Nieruchomości lub Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa.

Ponadto, zgodnie z art. 75e ust. 1 i 4 u.c.p.k., wykonywanie prac wstępnych, o których mowa w art. 75b pkt 7 i 8 u.c.p.k., wymaga uzyskania od wojewody pozwolenia na prace wstępne. W kolejnym ustępie powyższego artykułu ustawodawca wskazał, że załącznikiem do wniosku o wydanie pozwolenia na takie prace jest m.in. decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

Mając powyższe na względzie, należy nadmienić, iż skutkiem nadania nieostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności nie będzie obowiązek wykonania tej decyzji, gdyż obowiązek ten będzie realizowany po uzyskaniu ostatecznych zezwoleń inwestycyjnych. Decyzja ta określa natomiast oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, aby minimalizować skutki negatywnego wpływu realizacji przedsięwzięcia. Na potrzeby opracowania raportu o

oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w oparciu o który została wydana zaskarżona decyzja, wykonano szereg badań i analiz, w tym m.in. inwentaryzację przyrodniczą, inwentaryzację budynków przeznaczonych do rozbiórki. Decyzja RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r. oprócz wskazania działek, na których mają być prowadzone prace wstępne, zobowiązuje inwestora do prowadzenia działań ograniczających oraz kompensujących oddziaływanie przedmiotowej inwestycji na środowisko. Nałożone warunki dotyczą w szczególności: nasadzeń zastępczych drzew, przenoszenia na nowe stanowiska organizmów z gatunków podlegających ochronie, budowy systemu przejść dla zwierząt czy odtwarzania siedlisk przyrodniczych poza terenem realizacji przedsięwzięcia. Co więcej, przed wejściem w teren celem wykonania prac wstępnych inwestor musi uzyskać tzw. decyzje derogacyjne, o których mowa w art. 56 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, ze zm.), zezwalające na odstępstwa od zakazów w stosunku do chronionych gatunków zwierząt, roślin i grzybów. Zgodnie z informacją zawartą w piśmie inwestora z 17 października 2023 r., na dzień 5 października 2023 r. inwestor pozyskał dwie decyzje derogacyjne dla obszaru lotniska w zakresie roślin, wydane przez RDOŚ w Warszawie oraz RDOŚ w Łodzi, a także jedną decyzję derogacyjną od Marszałka Województwa Mazowieckiego w zakresie zwierzyny łownej. GDOŚ ustalił, że 25 października 2023 r. RDOŚ w Warszawie wydał również decyzję zezwalającą na odstępstwa od zakazów w stosunku do chronionych gatunków zwierząt.

Biorąc powyższe pod uwagę, nie można w sposób jednoznaczny uznać, że realizacja zapisów decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wywoła trudne do odwrócenia skutki realizacji przedsięwzięcia, bowiem sama w sobie nie uprawnia inwestora do rozpoczęcia prac budowlanych, pociągających za sobą konieczność znacznej ingerencji w środowisko. Z przywołanych wyżej regulacji wynika bowiem, że wejście w teren obwarowane jest koniecznością uzyskania również stosownych zgód innych organów i podmiotów.

Jednocześnie należy mieć na względzie, że zgodnie z art. 76a ust. 1 i 3 u.c.p.k. przed uzyskaniem pozwolenia na budowę inwestycji inwestor może złożyć wniosek o wydanie pozwolenia na prace przygotowawcze obejmujące:

- 1) niwelację terenu, zagospodarowanie terenu budowy wraz z budową tymczasowych obiektów budowlanych, wykonanie przyłączy do sieci infrastruktury technicznej na potrzeby budowy oraz innych prac niewymagających sporządzenia projektu architektoniczno-budowlanego;
- 2) rozbiórkę istniejących obiektów budowlanych;
- 3) usunięcie drzew lub krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego.

W świetle art. 76a ust. 2 u.c.p.k. do wniosku o wydanie pozwolenia na prace przygotowawcze inwestor dołącza m.in. decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Pozwolenie na prace przygotowawcze wydaje wojewoda, w drodze decyzji (art. 76a ust. 3 u.c.p.k.).

Należy mieć na względzie, że co do zasady określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunki prowadzenia prac przygotowawczych winny być przeniesione do decyzji o pozwoleniu na prace przygotowawcze. Wówczas inwestor realizuje prace o charakterze przygotowawczym w oparciu o zapisy decyzji wojewody o pozwoleniu na prace przygotowawcze. Jeżeli z jakichś względów część warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie zostanie wpisana do decyzji o pozwoleniu na prace przygotowawcze, wówczas inwestora obowiązują wprost zapisy decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Mając powyższe na uwadze, należy zaznaczyć, że wstrzymanie wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w sytuacji kiedy inwestor prowadząc prace przygotowawcze realizowałby, oprócz zapisów decyzji o pozwoleniu na prace przygotowawcze, również warunki prowadzenia prac przygotowawczych w zakresie ochrony środowiska naturalnego określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, skutkowałoby to tym, że inwestor mógłby przystąpić do realizacji prac przygotowawczych zaniechając stosowania środków minimalizujących określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Powyższe rodziłoby negatywne konsekwencje dla środowiska naturalnego i przemawia za odmową wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odnosząc się do podniesionej przez Towarzystwo Ochrony Przyrody kwestii wadliwości decyzji pierwszoinstancyjnej z 7 lipca 2023 r., należy wyjaśnić, że na obecnym, początkowym etapie postępowania odwoławczego nie zaistniały przesłanki, które obligowałyby GDOŚ do wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji RDOŚ w Warszawie. Jeżeli w wyniku dalszej weryfikacji zaskarżonej decyzji GDOŚ zauważy uchybienia, których nie da się konwalidować na etapie postępowania drugoinstancyjnego, wówczas będzie mógł wstrzymać natychmiastowe wykonanie decyzji na podstawie art. 135 k.p.a. Niemniej jednak szczegółowa analiza przywołanych przez Stowarzyszenie zarzutów co do treści decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r. wykracza poza zakres incydentalnej kwestii wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji. Powyższe zagadnienia będą podlegały rozpatrzeniu w toku postępowania odwoławczego prowadzonego w niniejszej sprawie.

Podstawą do wstrzymania natychmiastowego wykonania przedmiotowej decyzji nie mogą być również zarzuty stron skarżących podniesione w odwołaniu od decyzji, dotyczące m.in. wadliwości raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Kwestie te będą poddane ocenie w ramach postępowania odwoławczego.

Odnosząc się do wniosku Gminy Baranów z 24 lipca 2023 r. należy stwierdzić, że nie wskazano w nim konkretnych okoliczności związanych z realizacją przedsięwzięcia, mogących powodować *możliwe nieodwracalne skutki faktyczne i prawne na bardzo dużym terenie* (str. 13 wniosku z 24 lipca 2023 r.). Gmina nie wskazała również, jaki interes społeczny przemawia przeciwko natychmiastowej wykonalności decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r. Interesu takiego nie sposób bowiem wywieść z przywołanego przez Gminę Baranów art. 2

Konstytucji RP. W orzecznictwie sądów administracyjnych w odniesieniu do kwestii natychmiastowej wykonalności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wskazuje się, że *zastosowanie ochrony tymczasowej w toku postępowania w postaci wstrzymania wykonania decyzji ma charakter wyjątkowy. Jej realizacja może nastąpić tylko w przypadku zaistnienia przesłanek, przy czym okoliczności wskazane we wniosku muszą mieć charakter konkretny. Nie wystarczy przywołanie tez, niepopartych faktami ani odnoszących się do nich dowodów, nie mogą zatem stanowić podstawy do orzeczenia o wstrzymaniu wykonania decyzji. Dla spełnienia przesłanki warunkującej wstrzymanie wykonania konieczne jest bowiem wykazanie, na czym polegać i z czego wynikać będą trudne do odwrócenia skutki oraz niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody. Ogólnikowe twierdzenia pozbawione szerszego uzasadnienia i stosownych wyliczeń nie są przesłanką do nadania takiej ochrony* (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 1 marca 2023 r., sygn. akt: VIII SA/Wa 947/22). Gmina Baranów nie zdołała zatem wykazać, że konieczne jest wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r.

W ocenie GDOŚ przystąpienie do kontynuowania procesu inwestycyjnego, w tym umożliwienia prowadzenia prac wstępnych, o których mowa w art. 75b pkt 1-6 u.c.p.k., leży w interesie społecznym, o ile przesłanki, o których mowa w art. 108 § 1 k.p.a., pozostają aktualne. Aby to stwierdzić należało dokonać analizy dokumentacji przedmiotowej sprawy, w tym: wniosku Centralnego Portu Komunikacyjnego Sp. z o.o. z 23 maja 2023 r. o nadanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz zaskarżonej decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r.

W uzasadnieniu decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r. (str. 341) wskazano, że budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego oraz inwestycji towarzyszących temu przedsięwzięciu, zgodnie z art. 3 ust. 1 u.c.p.k., stanowi cel publiczny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r. poz. 344, ze zm.), dalej u.g.n. Zgodnie zaś z art. 6 pkt 1-1b u.g.n. do celów publicznych należy wydzielanie gruntów pod drogi publiczne, linie kolejowe czy lotniska, a zamierzenia te stanowią główne komponenty Centralnego Portu Komunikacyjnego. Jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 7 marca 2007 r., sygn. akt: IV SA/Wa 2037/06: *pojęcie celu publicznego, oznacza cel dotyczący ogółu ludzi, służący ogółowi, przeznaczony (dostępny) dla wszystkich*. Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego jest inwestycją ogólnospołeczną i ogólnokrajową, bowiem dotyczy i jest realizowana na potrzeby całego społeczeństwa i państwa. Nie budzi zatem wątpliwości, że mamy tutaj do czynienia z wyjątkowo ważnym interesem gospodarczym kraju, przekładającym się na interes społeczny oraz wyjątkowo ważny interes inwestora.

Z dokumentacji sprawy zgromadzonej w postępowaniu pierwszoinstancyjnym wynika, że główną przesłanką uzasadniającą konieczność niezwłocznej budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego jest wyczerpywanie się przepustowości Lotniska Chopina w Warszawie.

Z powodu bliskiego sąsiedztwa zabudowy miejskiej oraz dróg szybkiego ruchu nie ma możliwości jego dalszej rozbudowy. Nie jest również możliwe obsłużenie znacząco większej liczby pasażerów z uwagi na ograniczenie dopuszczalnej dziennej liczby operacji lotniczych w związku ze znaczącą uciążliwością akustyczną dla sąsiednich dzielnic m.st. Warszawy. Jak wskazano w tomie I na str. 26 raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko: *Port ten jest obecnie największym lotniskiem tego typu w Europie Środkowo-Wschodniej, ale ze względu na swoje położenie, w granicach m.st. Warszawy, podlega nieusuwalnym ograniczeniom uniemożliwiającym jego rozwój, oddziałuje na warunki życia mieszkańców stolicy, a także ogranicza możliwości w zakresie zabudowy i rozwoju jego sąsiedztwa. Z tego względu, nie istnieją realne szanse na przyszłe zwiększenie przepustowości Lotniska Chopina, przez co obiekt ten nie będzie w stanie sprostać wyzwaniom związanym z rozwijającym się rynkiem lotniczym w Polsce, a tym samym pełnić funkcji dużego portu przesiadkowego. Od lipca 2016 roku do lipca 2017 roku (jeszcze przed pandemią COVID-19) liczba pasażerów wzrosła o 24,7%. Szybki rozwój rynku, przy istniejących ograniczeniach środowiskowych lotniska (limit 600 operacji dziennie) oraz ograniczeniach infrastrukturalnych (linie kolejowe, Aleja Krakowska, drogi ekspresowe S79 i S2), doprowadził w roku 2019 do osiągnięcia maksymalnej przepustowości przez Lotnisko Chopina.*

Weryfikując stwierdzenia zawarte w treści raportu, GDOŚ ustalił, że aktualna przepustowość lotnisk aglomeracji warszawskiej (do których zaliczane są: Lotnisko Chopina, Lotnisko Warszawa-Modlin oraz Lotnisko Warszawa-Radom) wynosi obecnie około 28 mln pasażerów. Dla lotnisk aglomeracji warszawskiej, zgodnie ze scenariuszem bazowym prognozy ruchu lotniczego w Polsce na lata 2022 - 2040 z 11 września 2023 r., przedstawionej przez Urząd Lotnictwa Cywilnego (<https://www.ulc.gov.pl/pl/prawo/projekty/krajowe/archiwum/247-aktualnosci/6287-prognoza-ruchu-lotniczego-w-polsce-na-lata-2022-2040>), przewidywany jest wzrost natężenia ruchu pasażerskiego do 30 mln osób w 2030 r. i do 44 mln osób w 2040 r. W I półroczu 2023 r. liczba pasażerów korzystających z Lotniska Chopina (8,3 mln) była już tylko nieznacznie niższa niż w I półroczu 2019 r. (8,6 mln). Zatem biorąc pod uwagę odbudowywanie się pasażerskiego ruchu lotniczego i jego przewidywany dalszy przyrost po 2024 r., już około 2030 r. należy spodziewać się wyczerpania przepustowości Lotniska Chopina w Warszawie. Część operacji lotniczych będzie mogła być przekierowana do sąsiednich lotnisk w Modlinie, Radomiu i Łodzi, a także do pozostałych lotnisk regionalnych w Polsce. Jednakże w sytuacji dalszego przewidywanego wzrostu ruchu pasażerskiego i ruchu cargo w Polsce (zgodnie z prognozą Urzędu Lotnictwa Cywilnego), niezbędna będzie niezwłoczna budowa nowego, dużego lotniska przesiadkowego, mogącego przejąć większość operacji lotniczych. Z obecnego trendu wzrostowego liczby pasażerów korzystających z lotnisk aglomeracji warszawskiej wynika, że funkcjonowanie nowego portu lotniczego stanie się niezbędne już około 2030 r. Biorąc pod uwagę harmonogram przedsięwzięcia, przedstawiony w tomie II na str. 341 raportu, jeżeli za początek etapu prac przygotowawczych zostanie przyjęty I kwartał 2024 r., to

ukończenie pierwszego etapu budowy lotniska Centralnego Portu Komunikacyjnego (tzw. horyzontu 1) nastąpi w I kwartale 2029 r. Budowa multimodalnego portu komunikacyjnego, składającego się z portu lotniczego, węzła kolejowego i połączeń drogowych jest skomplikowanym i czasochłonnym zamierzeniem inwestycyjnym. Jego realizacja musi zostać poprzedzona szeregiem działań technicznych, organizacyjnych i prawnych, związanych z koniecznością przygotowania procesu inwestycyjnego i zabezpieczeniem możliwości jego realizacji. Obejmują one w szczególności uzyskanie niezbędnych zezwoleń administracyjnych, rozstrzygnięcie przetargów, pozyskanie finansowania dla inwestycji, przeprowadzenie prac przygotowawczych, przygotowanie projektów budowlanych czy budowę infrastruktury technicznej. Ponadto prowadzenie niektórych czynności związanych z wyburzaniem obiektów budowlanych, usuwaniem roślinności czy przemieszczaniem zwierząt może nastąpić jedynie w ściśle określonych porach roku, co wynika z treści decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r. Konieczne jest zatem zachowanie właściwej kolejności i przestrzeganie harmonogramu prowadzonych działań. Opóźnienie w realizacji jednego z etapów procesu inwestycyjnego niejednokrotnie prowadzi do przesunięcia w czasie kolejnych etapów, co skutkuje nieterminowym zakończeniem całego przedsięwzięcia.

Autorzy raportu przygotowanego dla Centralnego Portu Komunikacyjnego dostrzegali także, iż *zauważalny jest dynamiczny wzrost zapotrzebowania na usługi lotnicze, na co wskazują również dalsze prognozy ruchu pasażerów prowadzone przez Urząd Lotnictwa Cywilnego (...)* W związku z tym, *niezbędne jest podjęcie działań mających na celu dostosowanie infrastruktury lotniczej do rosnącego ruchu lotniczego* (tom I, str. 29 raportu).

Na podstawie najnowszych prognoz przekazywanych przez Urząd Lotnictwa Cywilnego GDOŚ ustalił, że do 2019 r. następował znaczący przyrost liczby pasażerów odprawianych z polskich lotnisk. Przyrost ten został zahamowany w wyniku epidemii COVID-19 w latach 2020-2021. Jednakże od 2022 r. ponownie obserwowany jest trend wzrostowy. Zgodnie z prognozą z dnia 11 września 2023 r., opublikowaną przez Urząd Lotnictwa Cywilnego, do 2040 r. przewidywany jest dalszy znaczący wzrost liczby pasażerów oraz liczby operacji lotniczych na polskich lotniskach. W scenariuszu bazowym prognozowane jest osiągnięcie liczby 69 mln pasażerów w 2030 r. i 96 mln pasażerów w 2040 r. (przy 49 mln pasażerów w 2019 r.). Natomiast w przypadku przewozów towarowych przyrost ruchu lotniczego może być jeszcze bardziej znaczący. W scenariuszu bazowym prognozowany jest przyrost ilości towarów do 350 mln t w 2030 r. i do 495 mln t w 2040 r. (przy 142 mln t towarów w 2019 r.). Zatem wynikająca z treści raportu konkluzja, iż niezbędna jest niezwłoczna budowa dużego lotniska typu hubowego, mogącego obsłużyć szybko rosnący lotniczy ruch pasażerski i towarowy w Polsce, w dalszym ciągu pozostaje aktualna.

W toku postępowania odwoławczego nie uległy również zmianie okoliczności przemawiające za niezwłocznym przystąpieniem do realizacji węzła kolejowego Centralnego Portu Komunikacyjnego. Węzeł ten będzie pełnić kluczową funkcję w polskim systemie

połączeń kolejowych, jako miejsce integrujące sieć linii kolejowych dużych prędkości. Uzasadniając konieczność realizacji przedsięwzięcia, autorzy raportu (tom I, str. 33) powołali się na ustalenia zawarte w Strategii Zrównoważonego Rozwoju Transportu do roku 2030. W dokumencie tym wskazano, że budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego *doprowadzi do przebudowy krajowego systemu transportu kolejowego jako atrakcyjnej alternatywy dla transportu drogowego i obejmującego wszystkie obszary Polski, zapewniając jednocześnie rozwój i trwałą integrację aglomeracji warszawskiej i łódzkiej. Istotne novum stanowi rekomendowany system rozbudowy sieci kolejowej. Inwestycje kolejowe w zakresie budowy nowych linii uzupełnią sieć kolejową. Etap początkowy (konieczny do powstania CPK) zakłada zbudowanie linii kolejowej Warszawa - CPK - Łódź oraz węzła i dodatkowych odcinków umożliwiających szybki dojazd/wyjazd z węzła na linie kolejowe na kierunki południkowe oraz równoleżnikowe, zarówno dla pociągów międzyregionalnych, regionalnych, jak i aglomeracyjnych* (str. 94 Strategii). Zgodnie z treścią raportu (tom II, str. 88-90) węzeł kolejowy Centralnego Portu Komunikacyjnego zostanie połączony przede wszystkim z projektowaną linią kolei dużych prędkości na odcinku Warszawa – Łódź (LK nr 85), a także z istniejącymi liniami Warszawa – Katowice (LK nr 1), Warszawa – Kunowice (LK nr 3) i z Centralną Magistralą Kolejową (LK nr 4). Budowa węzła kolejowego Centralnego Portu Komunikacyjnego jest zatem niezbędna dla realizacji spójnej sieci kolei dużych prędkości w Polsce.

Z materiału dowodowego zgromadzonego na etapie pierwszej instancji wynika, że tak jak w przypadku lotniska, również i budowa węzła kolejowego Centralnego Portu Komunikacyjnego powinna rozpocząć się niezwłocznie. Węzeł ten będzie stanowić integralną część linii kolei dużych prędkości na odcinku Warszawa – Łódź (LK nr 85), dla której obecnie toczą się postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Biorąc pod uwagę harmonogram przedsięwzięcia, przedstawiony w tomie II, str. 341 raportu, jeżeli za początek etapu prac przygotowawczych zostanie przyjęty I kwartał 2024 r., to ukończenie budowy węzła kolejowego Centralnego Portu Komunikacyjnego nastąpi w II kwartale 2028 r. Natomiast zgodnie z treścią raportu dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa linii kolejowej nr 85 na odc. Warszawa Zachodnia - CPK - Łódź Niciarniana (bez odcinka w obrębie Węzła kolejowego CPK) - odcinek warszawski” zakładane jest rozpoczęcie jego eksploatacji również w 2028 r. Inwestycje te są ze sobą ściśle związane i każda z nich jest konieczna dla prawidłowego funkcjonowania Centralnego Portu Komunikacyjnego. Niezbędna jest zatem synchronizacja czasowa i koordynacja prac prowadzonych w ramach każdego z tych projektów. Niedopuszczalna byłaby również sytuacja, w której doszłoby do opóźnienia realizacji Centralnego Portu Komunikacyjnego w stosunku do budowy LK nr 85, ponieważ prowadziłyby to do niezachowania ciągłości kolei dużych prędkości na odcinku pomiędzy Warszawą a Łodzią. Taka sytuacja mogłaby mieć miejsce w przypadku wstrzymania wykonania decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r.

Ponadto już w trakcie postępowania odwoławczego zadanie polegające na opracowaniu projektu budowlanego linii kolejowych dużych prędkości na odcinku Warszawa – Łódź pozyskało dofinansowanie w ramach instrumentu Connecting Europe Facility – CEF 2 „Łącząc Europę 2” w wysokości 63,64 mln euro. Terminowe wykorzystanie i rozliczenie środków finansowych pozyskanych z funduszy unijnych stanowi ważny interes gospodarczy i społeczny, na co wskazuje orzecznictwo sądów administracyjnych. W postanowieniu z 28 stycznia 2016 r., sygn. akt: I OSK 774/15, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że *okoliczności, takie jak zrealizowanie inwestycji oraz narażenie uczestnika postępowania i Skarbu Państwa na utratę dotacji można zakwalifikować jako mające znaczenie i wpływ na rozpoznanie wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji. Wskazać także należy, że utrata wielomilionowego dofinansowania inwestycji ze środków unijnych może skutkować znaczną szkodą nie tylko dla uczestnika postępowania, ale również dla Skarbu Państwa*. Podobne stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z 23 października 2015 r., sygn. akt: I OZ 1291/15. W świetle powyższego wstrzymanie realizacji przedsięwzięcia byłoby nieuzasadnione.

Rozważając kwestie wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla Centralnego Portu Komunikacyjnego należy uwzględnić interes społeczny i gospodarczy, przemawiający za szybką i sprawną realizacją przedsięwzięcia. Ochrona tego interesu przejawia się również w przyspieszonej procedurze uzyskiwania pozwolenia na prace wstępne i pozwolenia na budowę, do których odnoszą się art. 75e ust. 6 i 10 oraz art. 76a ust. 5 i 9 u.c.p.k. Doszukując się analogii u.c.p.k. z ustawą z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 162, ze zm.), warto powołać się na stanowisko wypracowane w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, zgodnie z którym *przyjmuje się, że pomimo braku szczegółowej regulacji zawartej w specustawie drogowej odnośnie możliwości udzielenia ochrony tymczasowej ratio legis tej ustawy stanowi usprawnienie przebiegu procesu realizacji inwestycji. Powoduje to bardziej restrykcyjną ocenę sytuacji strony ubiegającej się o wstrzymanie wykonania decyzji. W specustawie drogowej, ze względu na konieczność zapewnienia szybkiej i skutecznej budowy dróg publicznych interesowi społecznemu i gospodarczemu przyznano bowiem prymat nad słusznym interesem strony* (zob. postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego: z 16 grudnia 2022 r., II OZ 756/22; z 20 marca 2019 r., II OZ 195/19; z 6 kwietnia 2016 r., II OSK 614/16).

Wobec powyższego nie można uznać, że obwarowanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygorem natychmiastowej wykonalności pociąga za sobą ryzyko zaistnienia trudnych do odwrócenia skutków realizacji przedsięwzięcia, w tym nieodwracalnych następstw dla środowiska.

Podsumowując, GDOŚ nie stwierdził zaistnienia uzasadnionych przypadków obligujących do przyznania stronom postępowania i podmiotom występującym na ich prawach ochrony tymczasowej na podstawie art. 86e u.o.o.ś. poprzez wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r.

Wstrzymanie wykonania zaskarżonego aktu jest instytucją o charakterze wyjątkowym, natomiast wystąpienie okoliczności uzasadniających wstrzymanie wykonania decyzji prowadzących do naruszenia interesu społecznego musi być oczywiste.

Brak jest podstaw, by przesądzić o wadliwości decyzji nieostatecznej w stopniu uzasadniającym zastosowanie przepisu art. 86e u.o.o.ś., jak również by uznać, że jej wykonanie wywoła nieodwracalne skutki prawne. Biorąc pod uwagę, iż przesłanki: interesu społecznego, wyjątkowo ważnego interesu strony oraz potrzeby zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami, o których mowa w art. 108 § 1 k.p.a., w odniesieniu do przedmiotowego przedsięwzięcia pozostają aktualne, należało odmówić wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji RDOŚ w Warszawie z 7 lipca 2023 r.

W związku z powyższym GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- strona niezadowolona z niniejszego postanowienia, zgodnie z art. 86e ust. 2 u.o.o.ś. w związku z art. 127 § 3 i art. 144 k.p.a., może zwrócić się do GDOŚ, w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie kwestii wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji;
- w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie kwestii wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji strona, zgodnie z art. 127a § 1 w związku z art. 127 § 3 i art. 144 k.p.a., może zrzec się prawa do wniesienia wniosku wobec GDOŚ;
- z dniem doręczenia GDOŚ oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie kwestii wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji przez ostatnią ze stron, zgodnie z art. 127a § 2 w związku z art. 127 § 3 i art. 144 k.p.a., niniejsze postanowienie staje się ostateczne i prawomocne;
- na niniejsze postanowienie, zgodnie z art. 3 § 2 pkt 2, art. 50 § 1 i art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga bez konieczności skorzystania z prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie kwestii wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji. Skargę, zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 p.p.s.a., wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 100 zł. Skarżący, co

- wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
ANDRZEJ SZWEDA-LEWANDOWSKI
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Otrzymują:

1. Jarosław Bodulski – pełnomocnik Centralnego Portu Komunikacyjnego Sp. z o.o.; ePUAP
2. adw. Łukasz Wyszomirski – pełnomocnik Bakoma-Nieruchomości Sp. z o.o., Bakoma Sp. z o.o., Barbary Komorowskiej, Katarzyny Komorowskiej, Piotra Komorowskiego, Zbigniewa Komorowskiego; ePUAP
3. r.pr. Bartosz Draniewicz – pełnomocnik Gminy Jaktorów; ePUAP
4. Gmina Baranów, Urząd Gminy w Baranowie, ul. Armii Krajowej 87, 96-314 Baranów
5. Stowarzyszenie Skreśleni przez CPK, Stare Budy, ul. Zielona 6, 96-316 Międzyborów
6. Stowarzyszenie Na Rzecz Miast-Ogrodów, ul. P. Skargi 9/100, 05-822 Milanówek
7. Grzegorz Połutrenko
8. Juliusz Klimiuk
9. Andrzej Klimiuk
10. Elżbieta Klimiuk
11. Teresa Klimiuk
12. Monika Roguska
13. Agnieszka Hołyńska
14. Andrzej Hołyński
15. pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 § 1 k.p.a. oraz art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. w związku z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1890)

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	180790.886363.1369742
Nazwa dokumentu	AL-214 KN- postanowienie w sprawie wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji RDOŚ 6.11.2023.pdf
Tytuł dokumentu	AL-214 KN- postanowienie w sprawie wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji RDOŚ 6.11.2023
Sygnatura dokumentu	DOOŚ-WDŚZOO.420.27.2023.KN/AL.26
Data dokumentu	06.11.2023
Skrót dokumentu	0A1D56A9A1A58C8C47BA1853A8C3B154691FDE30
Wersja dokumentu	1.3
Data podpisu	06.11.2023 14:41:23
Podpisane przez	Andrzej Stefan Szweda-Lewandowski Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3 114.1.1

Data wydruku: 08.11.2023

Autor wydruku: Lonc Agnieszka (Główny Specjalista)